



## İlham SƏMİMİ

### Nə bir ocaq yanacaq

Adamsız bu yer üzü  
Qurd-qurd ulayar.  
Bezikər dəniz,  
Öz dənizliyindən.  
Torpaq  
Öz torpaqlığından.  
Şəhərlər səligəsiz,  
Səhmansız,  
Yollar hönkür-hönkür ağlayar.  
Susuz sehralar kimi,  
Afrika çölləri tək.  
Adamsız bu yer üzü...  
Vahiməli,  
Qorxulu.  
Nə zamandan bir əsər,  
Nə düşüncə,  
Nə idrak,  
Nə məhəbbət,  
Nə sevgi,  
Nə bir ocaq yanacaq.

### Xatırladır

Bu yaz günəşi də  
Bizi isidə bilmədi,  
Üşdüük.  
Döydüyüümüz qapıları  
Üzümüzə açan olmadı.  
İçimzə axan göz yaşlarımız,  
İçimiz köz -köz yandırıldı.  
Ümid bir talesizin gözündən  
Didərgin düşmüş yuxu kimi,  
Bəxtimizə yazılmayan rahatlığı  
Axtarsaq da, tapılmaz.

Bürünək gecənin qaranlığına,  
Uzun gecələr  
Təkcə dərdləşməyə yarıyır.  
Ürəyimizin döynməyi  
Bize vaxtı xatırladır.  
Özü özümüzdən nigaran,  
Dərdimizi kim çəkər?  
Özümüzə sarı uzanan  
Uzun bir yol  
Bize nələr xatırladır.

13.04.2020

### Alın yazısıdır

Bir az da darıldığın kimi,  
Göy üzü buludsuz,  
Dağlar dumansız darıxır.  
Çaylar sükutu sevməz  
Torpağa yad,  
Daş-daş susanlar  
Nəfəsi intihar qoxuyur.  
İçində ölen arzular,  
Tabut-tabut daşlığı ömürü  
Göz yaşlarıyla suvarmaq,  
Ürəyi incidən  
Amansız ağırlara dözmək,  
Talesizlərin alın yazısıdır.

12.05.2020

### Boylanır

Xeyalimdə hələ də  
Hönkür-hönkür  
Ağlayan,  
Ümidi hər şeydən  
Üzülmüş  
O kimsəsiz tənha.  
İçində intihar edən arzuları,  
Dilini yandıran  
“Təsəlli” sözü,  
Gözündə nəfəsi kəsilən  
Yollar.  
Ovcundan düşüb qırılan  
Alın yazısı,  
Hələ də arxamca boylanır.

15.05.2020